

— Още по едно! — поржча Павелъ и, като подхвърли дарето нагоре и го посрѣщна съ палеца, запѣ:

Момиче малъкъ дяволо,
Не ми минувай презъ
двори.

И като свърши нея, заудря дарето въ колѣно и подзе шопската.

Единъ отъ кираджиитѣ не стѣрпѣ.

Стана, изви ржце на хълбокъ и извика, като парнатъ:

— И-ха-ха!

О-хо-хо!

И зачести стѣпки на едно мѣсто.

Павелъ гледаше измѣренитѣ стѣпки на играча и още по-увлеченъ биеше дарето.

Играта ставаше вихренна.

— Бре, бре, брее! — се обади другъ съ току наболи му-